

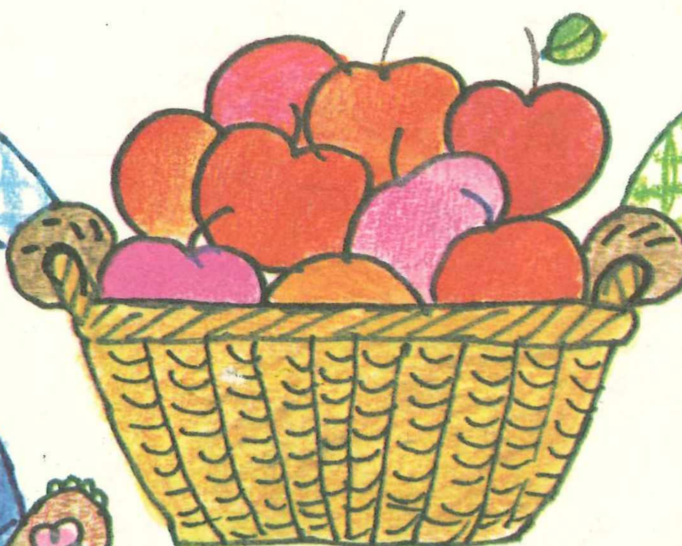
DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVI. ÉVFOLYAM. 9. SZÁM. 1982. SZEPTEMBER. ÁRA: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

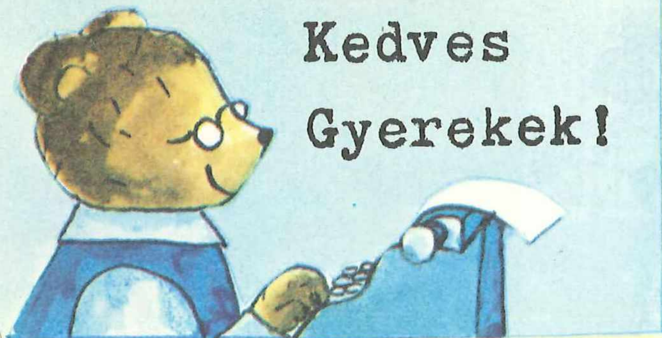

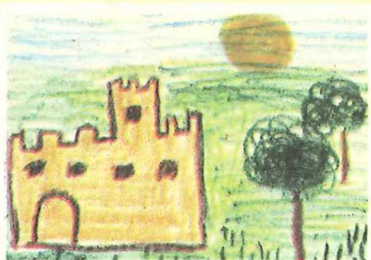

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Kedves Gyerekek!

Sokan számoltatok be rajzban nyári élményeitekről. Öröm végignézni a képeken. Bemutatunk néhányat, szép, színes gyűjteményünkből:

Besenyi Viktor, 7 éves, Hatvan

Szabó Emília, 7 éves, Padragkút

Gresiczki Tamás, 6 éves, Algéria

Németh Gabriella, 6 éves, Karcag

Liptai Zita, 4 éves, Miskolc

„Kedves Dörmögő Dömötör!

Ha nagy leszek, bemegyek az áruházba, és veszek kabátot a gólyának, akkor nem fog fázni, és itt marad nálunk.

ALMÁSI KRISZTINA
középső csoportos óvodás
Makád."

Kedves Kriszti!

Ne sajnáld, hogy elmentek a gólyák! Nem éreznék jól magukat akkor sem, ha kabátot vennél nekik, hiszen télen befagynak a patakok, a tavak; nem találnának ennivalót. Elmentek, mert így jó nekik. Meglátod, tavasszal visszajönnek. Várjuk őket szeretettel!

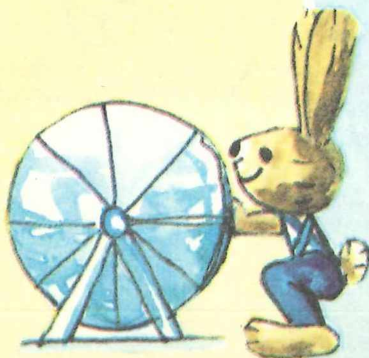
Németh Zoltán 9 éves kisfiú olyan gyerekekkel szeretne levelezni, akik bélyeget cserélnének vele, vagy kis állatuk van.

Címe: *Szombathely*
Rózsa Ferenc krt. 45. II/8.
9700

Vihar a piacon. Ez volt a címe júliusi rejtvényünknek. Aki olyan képet rajzolt, amelyen felfedezhettük a kendőt, lábost, csizmát, fakanalat, reszelőt vagy ezek bármelyikét, helyesen fejtette meg a rejtvényt. Örülünk, hogy sokan küldtetek csalafinta képet; mi is jól mulattunk velük!

Könyvjutalmat a következő gyerekek kapnak:

Boldizsár Balázs és Krisztina, Jantai Judit, Szabados Árpád, Szántay Ádám, Tóth Istvánka, Budapest — *Ágics Csaba,* Tököl — *Berezvai Erzsébet,* Szentes — *Csányi Andrea,* Mohács — *Darida Bea,* Szarvas — *Fodor Tamás,* Kőszárhegy — *Fömötör Márton,* Kaposvár — *Harmatka Levente,* Lakócsa — *Hegyi Róbert,* Mezőtúr — *Kiss Réka,* Tiszadob — *Kovács Eszter,* Örvényes — *Laurencsik Lilla,* Komló — *Mezei Zsoltika,* Szeged — *Lehotay Judit,* Kecskemét — *Lukács Katalin, Nagy Gábor,* Debrecen — *Mák András,* Nagyatád — *Máté Noémi,* Győr — *Musztács Mónika,* Kisbárapáti — *Nagy László,* Hencida — *Nemes Edina,* Hegyeshalom — *Szamosi Anna,* Miskolc — *Szép Veronika,* Budakalász — *Tihanyvári Eszter,* Boglárlelle — *Tóth Eszter,* Bozsok.

MEGSÚGOM, **hogy először októberben, azután pedig majd többször is bekopogtat Dörmögőékhez *DÖBRENTEY ILDIKÓ ÉS LEVENTE PÉTER,* akiket bizonyára jól ismersz a rádió KI KOPOG? című műsorából.**

MADÁR ESZTER rajzai

PETŐ SÁNDOR:

KUSZKUSZKIRÁLY

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer a Jeszenák utcában egy tízemeletes ház. Látszatra olyan volt, mint a többi tízemeletes ikertestvére meg a négyemeletes kisebb testvérei, de mégis más volt, mint ahogyan két egyforma testvér sincs, csak hasonló.

Ebben a tízemeletes házban, ahol a kapu fölött a 71. szám táblája díszelgett, lakott Papus, Mamus, Bence, aki már nagycsoportos ovis volt a környékbeli zöld óvodában meg Borsó, a nagycsoportos bölcsis, meg Eszter, a nagylány.

Persze mások is laktak itt: Kismisi, aki folyton olyan szurtos volt, hogy a felnőttek olykor madárijesztőnek nézték, meg Andrea, Eszter barátnője, két folyton vihogó lükepék, akik karonfogva sétáltak föl-alá a téren.

Aztán itt volt a tér, s a téren egy betonszegéllyel körülvett homokozó, a csatatér, ahol a gyerekek, valami rejtélyes mese folytán, folyton titkos kisautók után ástak, alagutakat fúrva a sárga homokba.

A Kismisi egyszer talált is egy ilyen rejtélyesen mélybe ásott kisautót, de mint később kiderült, a Kisgyuszié volt, aki az öccse elől rejtette ide, de ez mégsem vette el a gyerekek kedvét, sőt még ellenállhatatlanabb vágyaktól vezérelve, ástak, fúrtak, lapátolták a homokot.

Bence szerint, a kertész bácsik ideültettek valahová egy kisautófát, csak még nem bújt ki a földből, s még meglátják a felnőttek, hogy egy reggel ott fog állni a homokozóban a fa, az ágain sok-sok kisautóval, akkor fog-

SÓTI KLÁRA rajzai

nak csak nagyot nézni, akik nem akarták ezt elhinni nekik.

Egyik szombat reggel, valaki csönget.

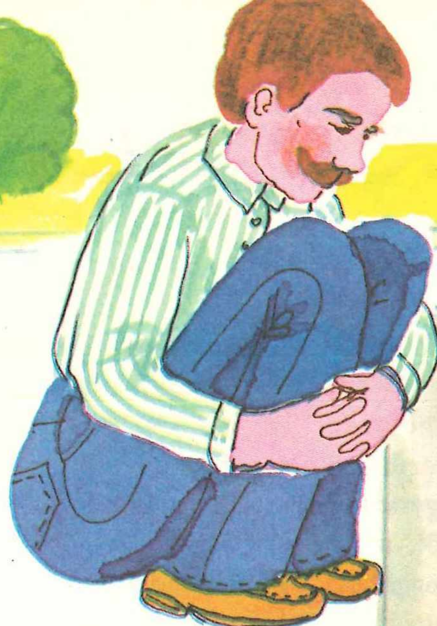
Kismisi állt az ajtóban, kezében egy ággal.

— A Bence? — kérdezte az ajtót nyitó Papustól.

— Itt vagyok — dugta ki Papus mögül a fejét Bence. — Mi van?

— Idenézz! — nyújtotta felé az ágat Kismisi.

— Mit akarsz evvel az ággal? — tolta vissza az előszobába Papust Bence, nehogy kihallgassa titkukat. Még az ajtót is behúzta maga után.

Papus hiába hallgatózott, olyan halkan suttogtak, hogy nem hallatszott semmi.

— Ki volt az? — kérdezte a lógó orral visszaérkező Papustól Mamus.

— A Kismisi.

— Mit akart?

— A Bencét. Valami ágat hozott neki.

— És most hol vannak?

— Kint az ajtó előtt, ha ugyan még ott vannak.

— Nézd meg.

— Jó, megnézem.

Papus kinyitotta az ajtót, de már sehol sem voltak.

— Na, mi van?

— Eltűntek.

— Akkor mire vársz? Keresd meg őket!

— Jó, megyek — mondta megadóan Papus. Lement a lépcsőházba, de már ott sem voltak. A téren talált rájuk, a homokozóban. Az ágat dugdosták a földbe.

— Mit csináltok?

— Semmit — nézett rá szemrehányóan Bence.

— Én a semmit nem látom, csak azt, hogy ti valami ágat akartok beledugni a földbe.

— Ültetni, nem dugni.

— Milyen ág ez?

— Hiába magyaráznám, úgysem értenéd meg, túl nagy vagy ehhez.

— Méghogy nagy! — guggolt le Papus. — Kisebb vagyok, mint ti.

— Megmondjuk? — nézett Bence kérdően Kismisire.

— Hát, ha már ilyen kicsi lett, mondjuk.

— Na jó, nem bánom —, mondta atyáskodva Bence —, de csak azért, mert ilyen kicsi vagy... Tudd meg, ez az ág egy kisautófáról való, a Kismisi kapta a kertészbácsiktól. Azok meg a Kuszkuszkirálytól.

— Igen —, bólintott Kismisi. — Azt mondták, ültessük el, nekünk is lesz ilyen fánk, majd ők segítenek locsolni.

— És mikor érik? — próbált Papus a kisautó-gyümölcs felől kérdezni.

— Hát, ez az, amit ők se tudnak.

— Akkor ki tudja?

— Kuszkuszkirály. Vele kell beszélnünk.

— Az meg ki?

— Hát Kuszkuszkirály. Még azt se tudod?

— Értem — bólogatott Papus, de úgy látszik, elég ostoba képet vághatott, mert azon nyomban leintették.

— Dehogyis érted, hiszen kicsi vagy.

Erre aztán már Papus is felállt.

— Nagy vagy —, intették le újra.

Papus csak állt, s igazán nem tudta, mit csináljon, hisz kicsi is, meg nagy is.

— Legjobb lesz, ha hazamész.

— És te? — nézett Bencére, még mindig azokkal a semmit nem értő szemekkel.

— Nekem még dolgom van — válaszolta Bence.

— Hát jó, de aztán siess haza!

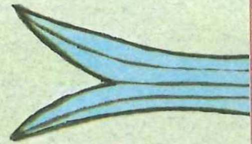
— Sietek, menj csak.

Papus tétova léptekkel indult a ház irányába, nézett jobbra, nézett balra, de Kuszkuszkirálynak nyomát sem látta. Nekitámaszkodott egy fának, onnan nézte, hogy a két gyerek hogyan ássa az egyre mélyebb gödröt az ágnak.

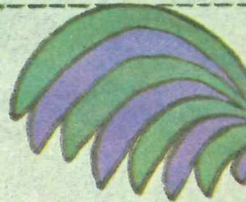

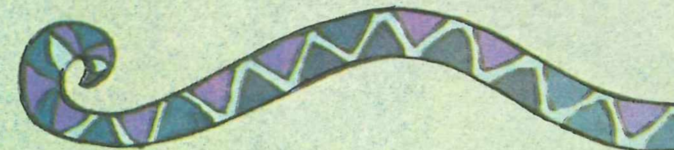
Még ne lapozz tovább!

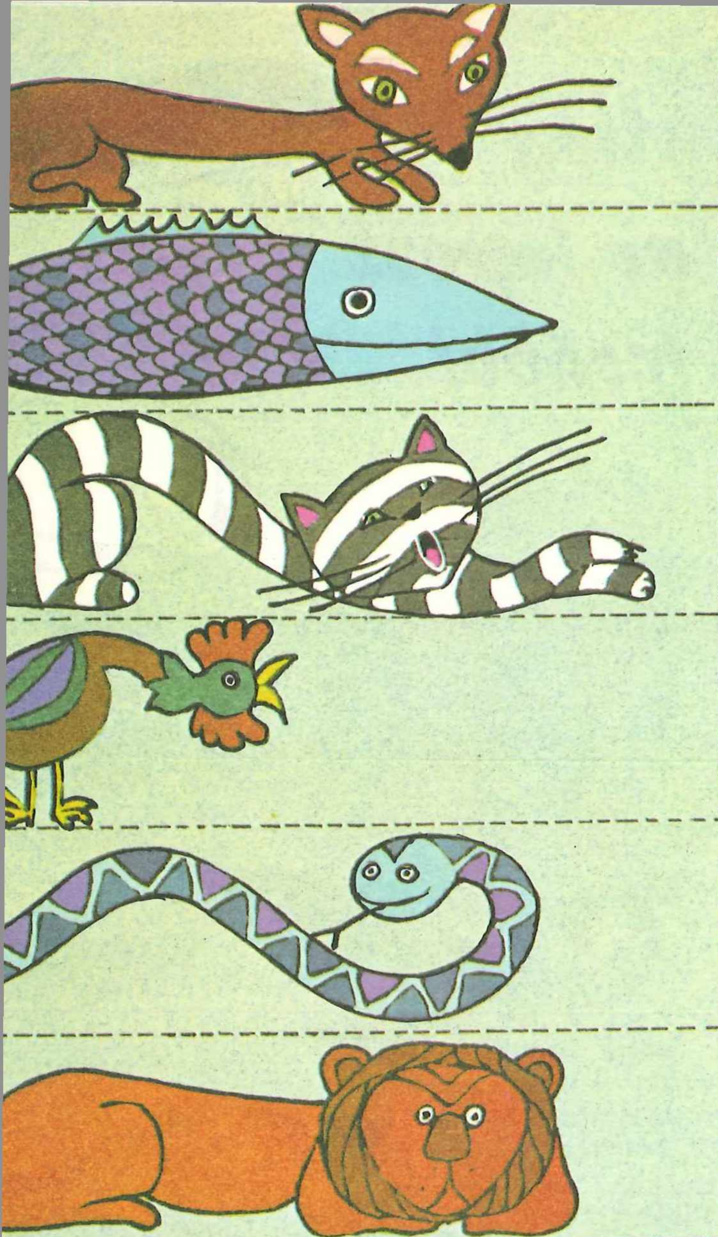

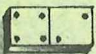

Előbb mondd meg, vajon milyen állatok rejtőzhetnek a túlsó oldalon! Itt csak a farkuk látszik. Találd ki a nevüket!

K. M.

STUIBER ZSUZSA rajza

GARAI PÉTER:

A vasorrú bába

A vasorrú bába
elszaladt a bálba,
eleredt az eső,
ráfolyt az orrára.

Sivított a bába,
orrát kaparászta,
mert ahol víz mosta,
belepte a rozsda.

BECK ZOLTÁN:

Feleselés — felsüléssel

— Nekem van egy agaram.
— Nekem meg egy egerem.
— Nekem barna agaram.
— Nekem fehér egerem.
— Nekem van még macskám is.
— Énnekem meg kacsám is.
— Szép kis iromba macskám.
— Színes kis japán kacsám.
— Mit tud a kisegered?
— És a te nagy agarad?
— Az én agaram vadász.
— Az én egerem... Mit is csinál?...
Nekem sietnem kell!...

STUIBER ZSUZSA rajzai

KISKUN FARKAS LÁSZLÓ:

Hát nem furcsa?

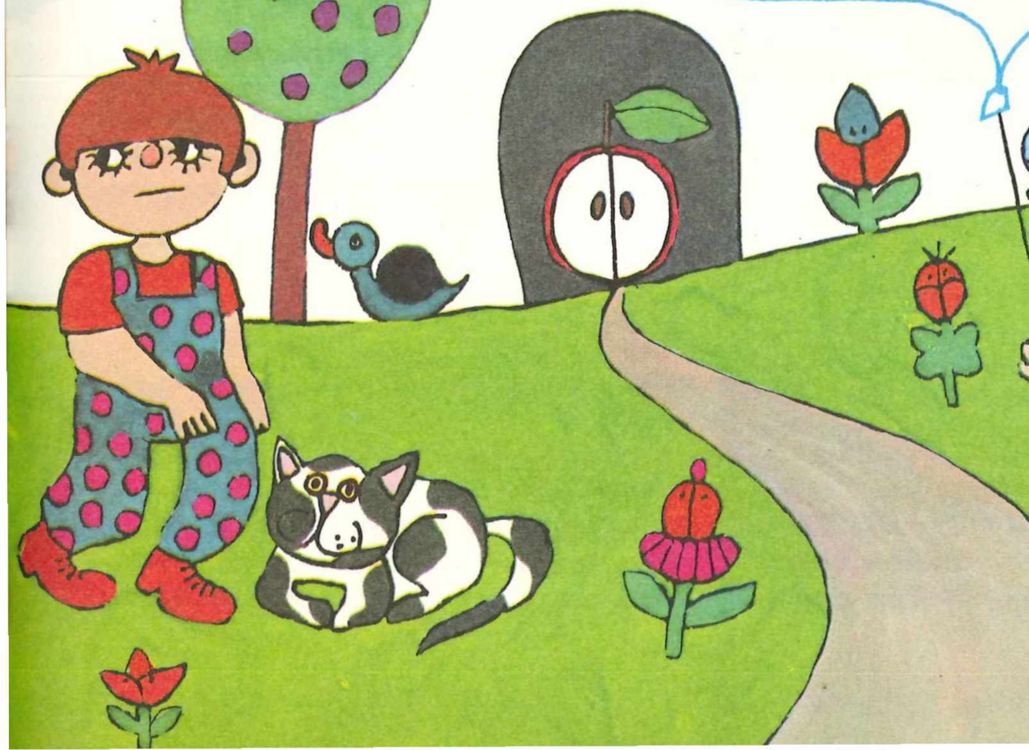
Sose hál a hálószoba,
a szántóföld nem szánt soha,
nem eszik az evőkanál,
a járóka sohase jár,
sötétben fél alma se fél,
nem tér ki előled a tér,
bár dob a dob, nem dob követ,
szövetet nem szövet szövet,
nincs terem, mely rózsát terem,
mély a verem, de nem verem,
a kezedre nem csap a csap . . .

De furcsák is vagytok, szavak!

FECSKE CSABA:

A nagy mű

Lerajzoltam a semmit.
Látod itt,
amit éppen nem látsz,
ez volna az.

A zacskóba zárt ész

Péter báttya a szakállát
fél vállra vetette,
ami kicsiny esze volt,
zacskóba kötötte,
a zacskó zsíros volt,
a kutya megette,
szegény Péter báttyának
oda lett az esze.

NÉPKÖLTÉS
Bakonyalji változat

Kedves Dörmögő Dömötör!

Mi, a jugoszláviai magyar gyerekek lapjának, a *Mézeskalács*nak olvasói, és szerkesztői, szeretettel gratulálunk születésed 25. évfordulóján! Tudjuk, a magyarországi pajtások nagyon-nagyon szeretnek téged, és minden hónapban izgalommal várják, hogy újra találkozhassanak bocsaiddal, veled és barátaitokkal. Légy továbbra is az ovisok játékos, mesélő, jókedvű Dörmögője! Azt kívánjuk, hogy még sok-sok születésnapot érj meg!

Szeretetünk jeléül küldünk neked egy mézeskalács szívet, küldjük egyik kedvenc magyar költőnk, Fehér Ferenc versét, és Tóth Annamária kishegyesi óvodás rajzát.

A **MÉZESKALÁCS** SZERKESZTŐSÉGE

FEHÉR FERENC:

Kereső

Nap a szemem — víz, víz,
Fű a pillám — víz, víz,
Ág a karom — víz, víz,
Föld a lábom — víz, víz,
Lomb a házam — víz, víz,
Nyár a kunyhóm — víz, víz,
Itt a versem! — Tűz, tűz!

Volt egyszer egy kicsi forgó. Papírból készült, szép, fényes, meggypiros papírból, vékony pálcikán ült, s ha fújt a szél — csak lebbentésnyire is —, forogni kezdett, s váltig bizonygatta, hogy ezt ő a saját akaratából teszi.

Csuda büszke volt forgásbeli tudományára.

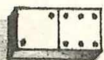
— Kevesen tudnak így pörögni —, hetykélkedett.

A Napfény mosolygott rajta.

Mikor Jánoska sétálni vitte, ismét dicsekedett.

— Bizony, senki sem tud így pörögni ezen a világon!

— Dehogynem! — szólt ellene a Napfény. Unta az örökös hencegést. — Nézd a villamosok, az autók kerekeit, ők is azt teszik,

SZÁVAY EDIT rajzai

amit te, csak másként. És még hasznosak is, mert utaztatják az embert.

— Az mind semmi! Az mind semmi! — hivalkodott a forgó. — Én sokkal szebb vagyok, és egy helyben, *zajtalanul* keringek.

A Napfénynek nem volt már ideje válaszolni, mert egy felhő eltakarta. Nagy árnyéksátor borult a földre.

Jánoska hazaballagott, letette a forgót. — Elég volt mára — mondta, s csak másnap vette újra a kezébe. Akkor pedig lendülő szárnyakkal, hatalmas szél jött.

— Hű, de erős vagyok! Hű, de erős! — büszkélkedett megint a forgó. — Ilyen erős nincs az egész földön!

A szél hirtelen elkapta a forgót. Megragadta a szép, meggypiros papírfejet, s vitte, vitte magával, föl a magosba.

— Jaj, jaj, mi van velem? — sikongott a forgó. — Mekkora szelet kavartam! Elfújom még önmagamat is!

Meghallotta ezt egy ház kéménye, és nagyot nevetett:

— Milyen öntelt ez a papírdarab! Ő tartja magát valakinek! Még hogy ő csinálja a szelet, a vihart! Ilyen beképzeltséget, ilyen gőgöt! Hahaha! Mintha nem a levegő játékszere lenne! Hahaha! Hiszen még arra sem képes, hogy mozdulatlanul álljon, mint én, a *KÉMÉNY!* Ilyen tökfejűvel még sosem találkoztam.

Megint nevetett, és füstlabdákat dobált játékosan a levegőbe.

MAKK MARCSI JÁTÉKÖTLETE:

Hátegyenesítő iskolatáska

Ki gondolná, hogy az iskolatáskát (hátitáskát) másra is lehet használni, mint könyvek, füzetek cipelésére! Nos, meglátod, hogy tornaeszköz is lehet! Akaszd a kezedet tenyérrel előre a táska két szíjába, aztán könyöködet az oldaladhoz szorítva, feszítsd a pántot mindkét kezeddel oldalirányban kifelé! Észre fogod venni, hogy a táska egyenes testtartásra kényszerít. Engedd el a pántot! Bizony meggörnyedsz egy kissé. Most ismét feszítsd szét a szíjakat, így játssz a táskával, amíg csak tudsz! Szórakoztató, és a testtartásodat is javítja.

DEMETER RÓZSA

S. TÓTH LÁSZLÓ:

SZÍNES CSILLAGOK

Sokszor mondják, hogy a csillagok úgy díszítik az égboltot, mint temérdek apró gyémánt. Csillognak, villognak, szép színekben ragyognak, akár a drágakövek. Azok a csillagok, amelyek az égbolt alján, vagyis a látóhatár közelében vannak, valóban a szivárvány valamennyi színében pompáznak, sziporkáznak. A fénynek ezt a játékát a levegő hozza létre, amely a látóhatár felé nagyon vastag. Azok a csillagok, amelyek magasabban vannak az égen, szintén hunyorognak, de nem változtatják a színüket. A legtöbb fehér színűnek látszik, de akad közöttük vörös, narancssárga, sárga és kék is.

— Mitől színesek a csillagok?

Ezt sokáig nem tudták az emberek. Többen azt hitték, hogy a Nap fényét verik vissza. Egészen addig hitték ezt, amíg a csillagászok rá nem jöttek, hogy minden csillag óriási tűzgolyó. Nem a Nap fényétől világít, hanem saját fénye van, mint például a tűznek.

A csillagok anyaga gáz, amelyet a csillag belsejéből kiáramló hő melegít. A róluk érkező fény színét az határozza meg, hogy mekkora forróság van rajtuk.

Jó példa erre a vas, amelyet a vasgyárban felforrósítanak az olvasztárok. Először sötét bíborvörös színű lesz, aztán ahogy rakják alá a tüzet, egyre inkább vörösödik, míg meggy-

pirossá nem válik. Ha azt akarják, hogy a vas megolvadjon, olyan meleget kell csinálniuk, hogy sárga legyen a színe. Ha már megolvadt, és még ennél is tovább melegítik, fehér színű lesz.

A csillagok világában is így van ez. Minél forróbb egy csillag, annál fehérebb, vagy ha nagyon forró, akkor kék színű is lehet. Fehér csillag például a Szíriusz, amelyet másképpen Sánta Katának is neveznek. Ezt télen láthatjuk. A legfényesebb csillag az égen. A Szíriuszt könnyen megtalálhatjuk a Kaszás csillagkép közelében. A monda szerint Kata az ebédet vitte három kaszásnak, és belelépett az egyik kaszába. Azóta sántít. Ezért mindig lemarad a Három Kaszás mögött.

Ettől jobbra van a Bika csillagkép, amelynek legfényesebb csillaga kevésbé forró, hiszen vörös színű. Ezt hívják a Bujdosók Lámpásának.

Sárga színű csillag nagyon sok van. Ilyen például a Sarkcsillag is. Ez melegebb a Bujdosók Lámpásánál, de nem olyan forró, mint például a Sánta Kata.

A csillagok messze vannak. Bár nagyon forróak, melegüket nem érezzük. Annál inkább érezzük a Napét, különösen nyáron. Ez ugyanis a hozzánk legközelebb eső csillag.

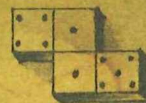
Keressetek színes csillagokat az égbolton! A szivárvány minden egyes színéhez találhattok csillagot. Ezek a színek sorban a következők: kék, zöld, sárga, vörös. A kék színű csillag a legforróbb, a vörös színű pedig a legkevésbé meleg.

KOLTAI ÉVA rajza

Heverő levelek

Az utcán, a kertben szanaszét hevernek a szebbnél szebb színes levelek, akárcsak itt, a képen. Az egyik kisebb, a másik nagyobb, ahány annyi féle az alakjuk. Még azok sem teljesen egyformák, amelyek ugyanarról a fáról hullottak le. Keresd meg képünkön azt a kettőt, amelyik a legjobban hasonlít egymásra, és rajzold le a jelét! Ragassz erre a papírlapra egy szép levelet, amelyet a házatok körül találtál, és küldd el ezt a „képeslapot" Dörmögőnek!

K. M.

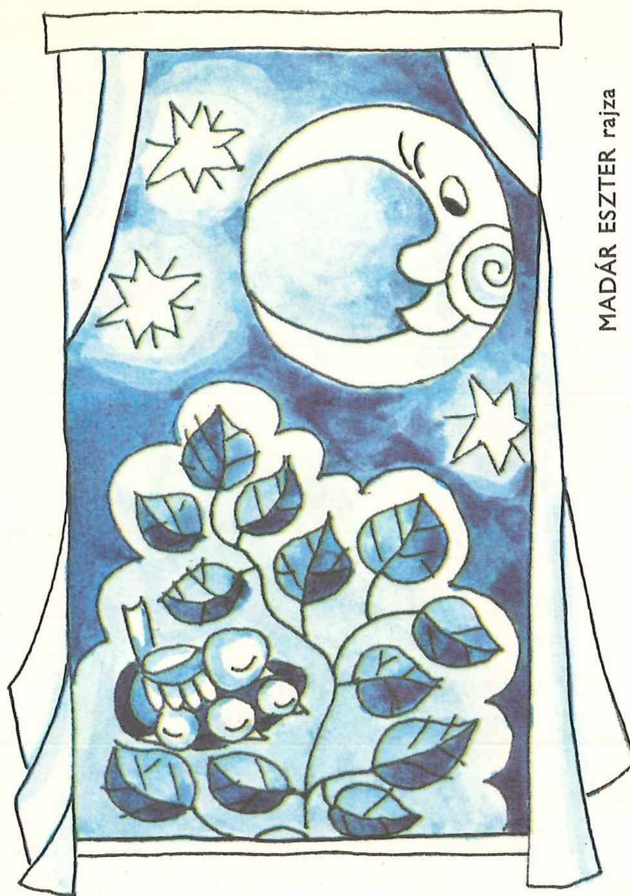

SIMAI MIHÁLY:

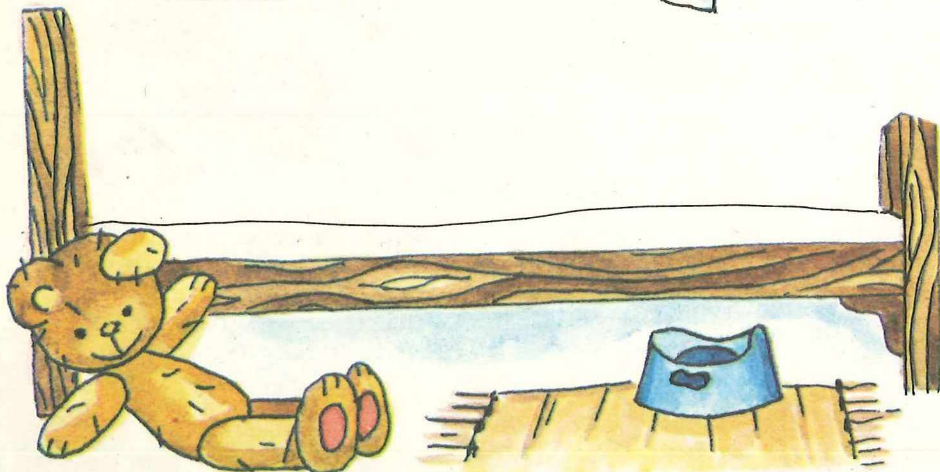
ÁLMODÓ

Hosszúfürtű esteli álom:
holdfény libben lomb-hullámon.
Lomb-hullám
pihe lágy
— megölel a puha ágy.

Ágyacskámban párna van,
párna van.
Párnácskámnak szárnya van,
szárnya van.
Azzal röpít boldogan,
boldogan —
oda, hol az álmodófa
ráhajol az álmodókra,
mint a felhő,
bodrosan.

MADÁR ESZTER rajza

RAJZOLJ!

Elálmosodott a babád. Vajon mi lenne szükséges ahhoz, hogy jól érezze magát ebben az ágyban és elaludjon? Vesd meg az ágyat: rajzold bele az ágyneműt (különkülön minden darabot), és persze azt is, aki álmodik!

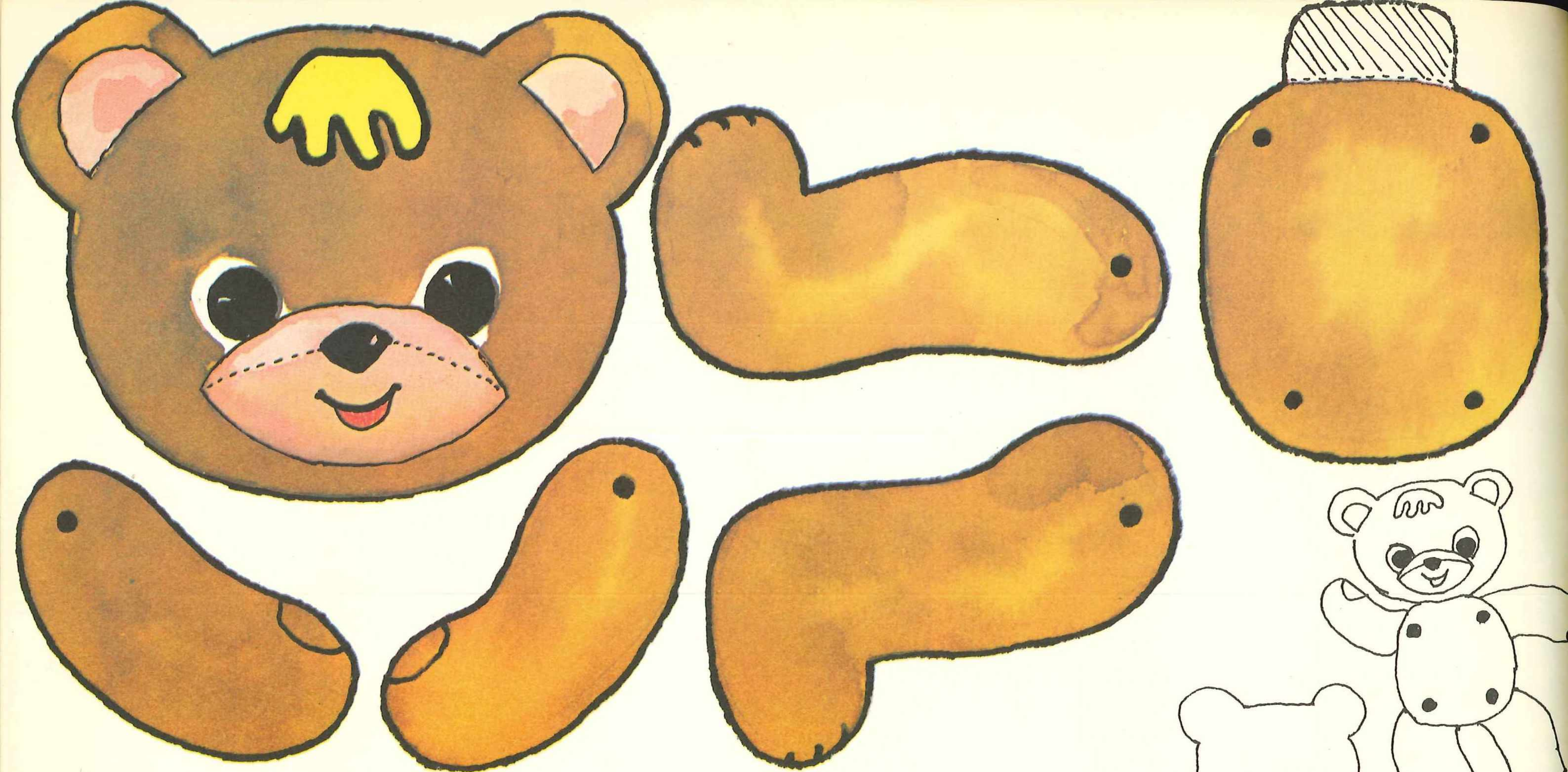

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők!
Kedves Felnőttek!

Sok családban most indult iskolába a nagyobbik gyerek. Kicsit körülötte forog a világ — különösen, ha első osztályos —, iskolatáskát, könyveket, szép, új színes ceruzákat kapott. Naponta kérdezgetik a szülők, a nagyszülők, hogy mi történt az iskolában; de még az ismerősök is vele foglalkoznak többet. A kisebb, az óvodás, kicsit háttérbe szorul ebben az időszakban. Sokszor nézi sóvárogva a „nagytesó" iskolaszereit, füzeteit, és ő is igényli a figyelmet, amelyből — úgy érzi —, keveset kap. Törődjenek fokozottabban a kisebbik gyerekkel is!

Amikor az iskolás másnapra készül vagy a táskájába rakja felszerelését, az óvodásnak

Tornázó maci

Vágd körül a maci testrészeit! Ragaszd a fejét a törzséhez! Karját, lábát miltonkapoccsal rögzítsd a fekete pontok helyén! Így a végtagok mozgathatók, tornázhat a maci.

Találd ki, melyik a maci jobb és bal karja, lába, amikor szemben áll veled! És ha hátat fordít? Ha már iskolás vagy, vidd el a macit az iskolába is, ahol közösen tornáztathatjátok!

Másképp is mozgathatod a maci testrészeit. Rajzolj a karok és lábak fehér oldalára a kapcsok mellé (a test felől) piros pontokat! Kösd össze ezeket a pontokat laza zsinórral, a kötések közepére pedig csomózz egy hosszabb zsinórt. Ennek húzogatásával egyszerre is mozoghatnak a maci végtagjai.

S. T. K.

A DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR 1982. SZEPTEMBERI MELLÉKLETE

SÓTI KLÁRA rajza

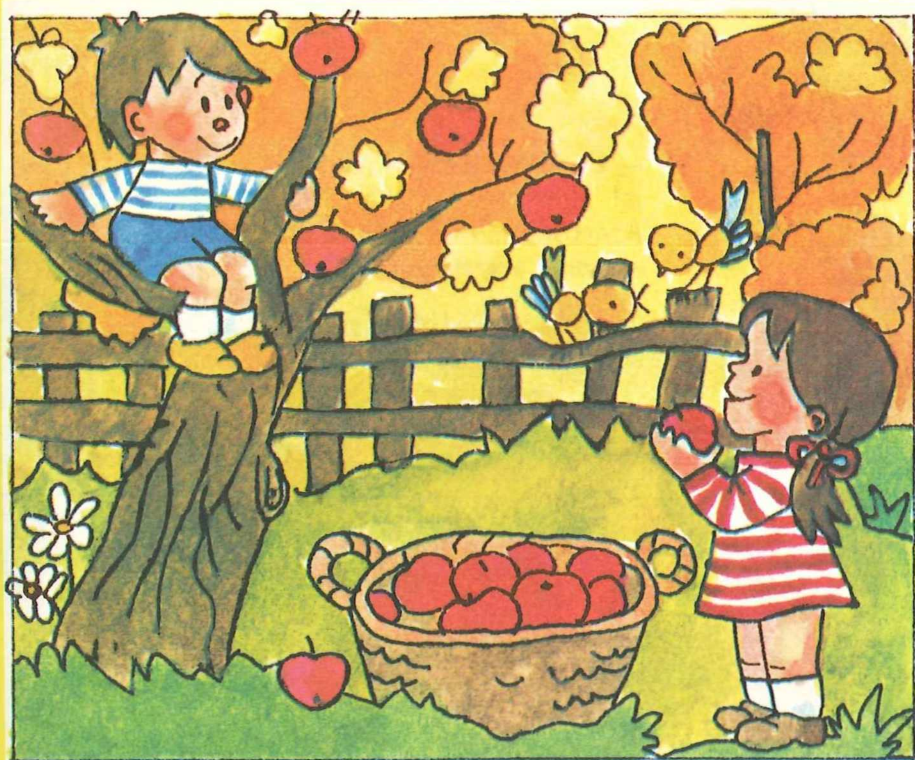
is adjanak feladatot. Rajzoljon egy füzetbe ő is vonalakat, virágot, napot. Az óvodai jelét, is berajzolhatja többször egymás mellé, egy sorba. Ezzel is készül a következő évekre, amikor majd ő megy először iskolába.

Mostani játékunk is alkalmas arra, hogy a *kisebb gyerek* megmutathassa ügyességét, megfigyelőképességét; azt, hogy ismeri a színeket, tud bánni a színes ceruzával, és nemcsak a saját elképzelése szerint tud rajzolni, hanem *feladatot* is képes önállóan megoldani.

Két hasonló képet látnak itt. Az egyik színes, a másiknak a színezése a gyerekre vár. Ezen az utóbbin hiányzik néhány dolog az előzőhöz képest. Figyelje meg a gyerek a képeket, és keresse meg közöttük a különbségeket; pótolja a hiányokat! (Lehet, hogy az iskolás gyerek is kíváncsi lesz: milyen szemfüles a kisebbik testvér?) Ha az óvodás nem venné észre az eltéréseket, vezessék rá kérdésekkel! Például: Nem fázik-e a kisfiú lába? Milyen gyümölcsöt tart a kezében a kislány?

Amikor a gyerek elkészült a munkával, dicsérjék meg érte ugyanúgy, mint a nagyobbat az iskolai eredményeiért!

A testvérek közötti jó kapcsolatot erősíti, ha a nagy testvér is segíti a kisebbet a munkában (de nem végzi el helyette!) és ő is ügyesnek találja a leendő iskolást. *R. K.*

MADÁR ESZTER rajza

GYÁRFÁS ENDRE:

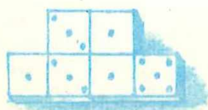
DÖRMÖGŐÉK ÉS A TORTA

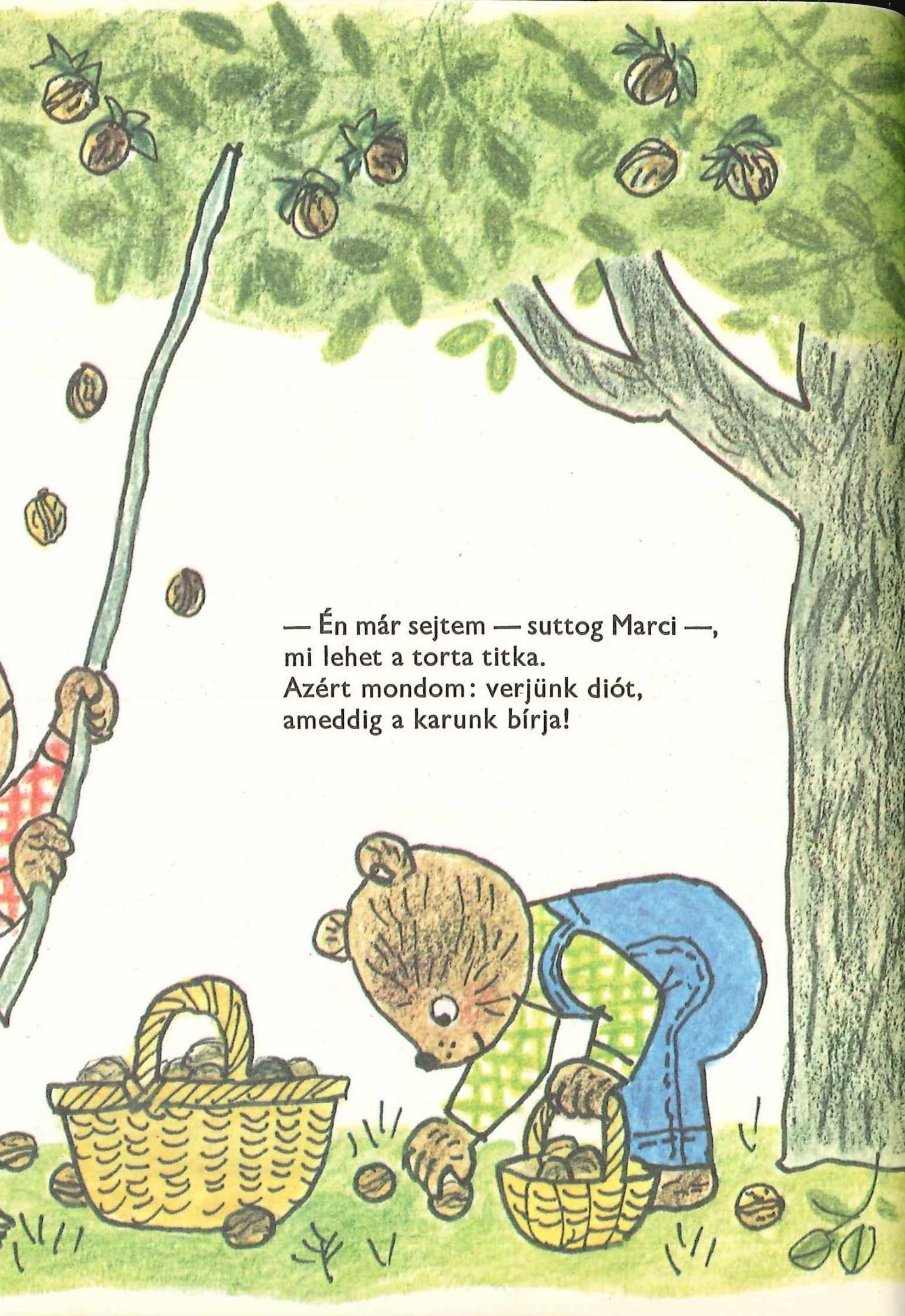
— Bocsaim —, szól Dörmi apó —,
menjetek csak ki a kertbe,
s találtok egy diótortát,
szó ami szó, jól elrejtve.

Kell-e több a csemetéknek?
Futnak máris, körülnéznek:
semmi sincs a kispadon,
sem a kerti asztalon.
Bebújnak a sombokorba:
sehol, sehol diótorta.

— Fürkésszük a fakoronát!
— Csak dió van ott, temérdek.
Fonnyad már a külső burka
s repedezik. Nézd: megérett!
— Hozok póznát — kiált Marci —,
és a termést leverem.
Te meg, öcskös, kosarakba
szedd a földről sebesen!
— Hát a torta? — kérdi Berci.
— Előbb azt kell megkeresni.

— Én már sejtem — suttog Marci —,
mi lehet a torta titka.
Azért mondom: verjünk diót,
ameddig a karunk bírja!

— Teli lett már három kosár,
— Vidd a nyári konyhába!
Egyikünk a diót töri,
másikunk meg darálja.

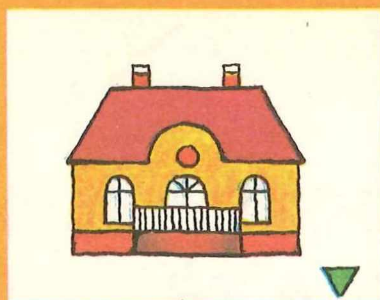
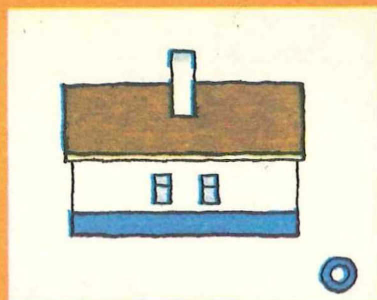
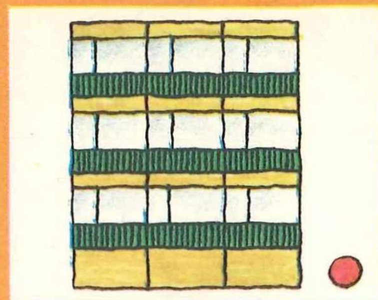
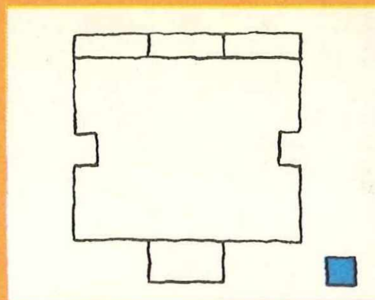
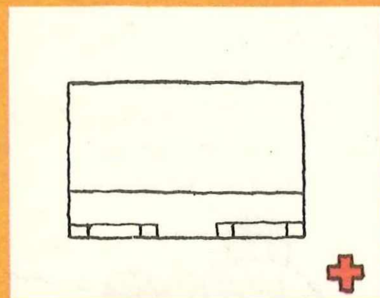
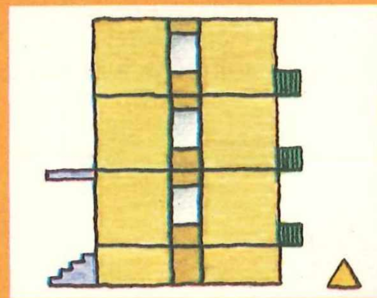
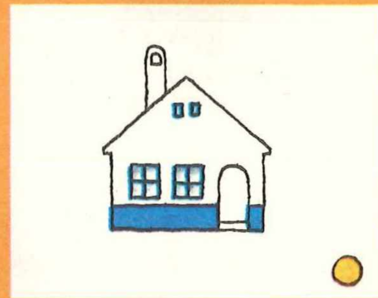
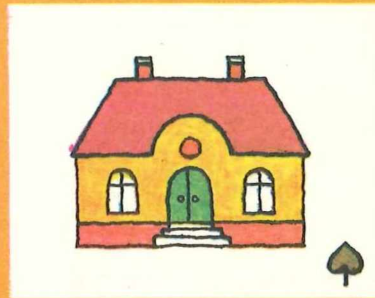
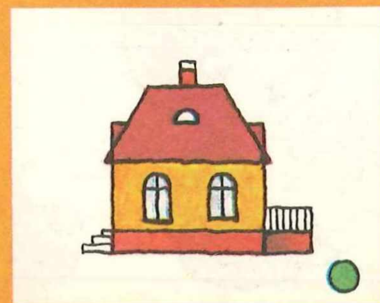
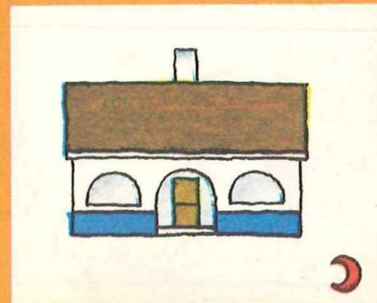
Cukrot, vajat, tojáshabot
adnak hozzá, kavargatják,
tortalapok közé kenik,
s ráöntik a tejszín habját.

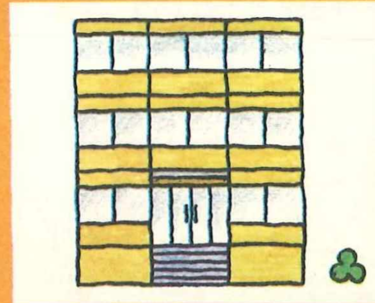
— Apó, apó! Megtaláltuk!
Ugye, te is így képzelted?
— Persze, hogy így — nevet Dörmi.
— Jól van, bocsok! Teríthettek,

s szólhattok a szomszédoknak:
jöjjenek át kóstolóra!
Hadd lássák, hogy mi fán terem
mifelénk a diótorta!

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

SOMORJAI ÉVA rajza

HONNAN NÉZZÜK?

Szép, új házakat tervezett az építész bácsi. Hármat egymás után. Lerajzolta a házakat elölről, hátulról, oldalról, de még alulról is —, mintha a lábuk körül vezetné a ceruzát —, hogy látsszon, milyen helyet foglalnak majd el a kertben. Hanem a bácsi figyelmetlen munkatársa összekeverte a rajzokat, és nem tud rendet tenni közöttük. Lehet, hogy neked sikerülne? Minden házhoz négy kép tartozik. Próbáld megkeresni az összetartozó képeket és rajzold le a jelüket egymás mellé, három sorban! A ti házatokat is rajzold le elölről és hátulról! Küldd el rajzodat Dörmögőnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.
82.0601 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

A szerkesztőség belső munkatársai:
olvasószerkesztő: Kun Magda,
képszerkesztő: Kovács Endre,
levelező: Madár Eszter.